

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ โยนาห์

โยนาห์เกิดที่เมืองกัทเฮเฟอร์แคว้นกาลิลี ตระกูลเศบูลุน ในอาณาจักรเหนือ เขารับใช้ในสมัยกษัตริย์เยโรโบอัมที่ 2 (2 พกษ 14:23-25) โยนาห์เป็นบุตรอามิทัย (1:1; 2 พกษ 14:23-25)

หนังสือโยนาห์ได้รับการดูถูกจากผู้สงสัยและคนที่ไม่เชื่อในพระเจ้ามากกว่าเล่มอื่นๆในพระคัมภีร์ แต่เล่มนี้ได้รับการพิสูจน์ว่าเป็นความจริงมากกว่าเล่มอื่นๆในพระคัมภีร์เดิม และประวัติศาสตร์รับรองว่าโยนาห์คนนี้มีจริง

พระเยซูได้อ้างถึงเรื่องของโยนาห์ว่าเป็นความจริงในเมื่อพระองค์ทรงเปรียบเทียบเรื่องนี้กับการถูกฝังไว้ และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์เอง (มธ 12:39-41) เพราะเหตุว่าพระเยซูได้เชื่อว่าเรื่องนี้เป็นความจริง คนใดๆที่ปฏิเสธเรื่องนี้ก็เป็นคนชั่ว พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์นี้ทรงสามารถช่วยโยนาห์ให้พ้นจากปลาฉลาม และทรงสามารถช่วยพระเยซูให้เป็นขึ้นมาจากความตายได้เช่นกัน

พระเจ้าทรงเรียกโยนาห์

¹ พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงโยนาห์บุตรชายของอามิทัยว่า ² “จงลุกขึ้นไปยังนินะเวห์นครใหญ่ และร้องกล่าวโทษชาวเมืองนั้น เหตุความชั่วของเขาทั้งหลายได้ขึ้นมาเบื้องหน้าเราแล้ว”

โยนาห์ได้กบฏและขึ้นเรือหนีไป แล้วเกิดพายุใหญ่

3 แต่โยนาห์ได้ลุกขึ้นหนีไปยังเมืองทารซิชจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ท่านได้ลงไปยังเมืองยัฟฟา และพบกำปั่นลำหนึ่งกำลังไปเมืองทารซิช ดังนั้นท่านจึงชำระค่าโดยสารและขึ้นเรือเดินทางร่วมกับเขาทั้งหลายไปยังเมืองทารซิชให้พ้นจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์ 4 แต่พระเยโฮวาห์ทรงขับกระแสน้ำใหญ่ขึ้นเหนือทะเล จึงเกิดพายุใหญ่ในทะเลนั้น จนน่ากลัวกำปั่นจะอัปปาง 5 แล้วบรรดาลูกเรือก็กลัวต่างก็ร้องขอต่อพระของตน และเขาโยนสินค้าในกำปั่นลงในทะเลเพื่อให้กำปั่นเบาขึ้น แต่โยนาห์เข้าไปข้างในเรือนอนลงและหลับสนิท 6 นายเรือจึงมาหาท่านและกล่าวแก่ท่านว่า “โอ เจ้าคนซีเซอีย อะไรกันนี้ ลุกขึ้นซิ จงร้องขอต่อพระเจ้าของเจ้า ชะรอยพระเจ้านั้นจะทรงระลึกถึงพวกเราบ้าง เราจะได้ไม่พินาศ” 7 เขาทั้งหลายก็ชักชวนกันว่า “มาเถอะให้เราจับสลากกัน เพื่อเราจะทราบว่าเป็นต้นเหตุแห่งภัยซึ่งเกิดขึ้นแก่เรานี้” ดังนั้นเขาก็จับสลาก สลากนั้นก็ตกแก่โยนาห์ 8 เขาจึงพูดกับท่านว่า “จงบอกเรามาเถิดว่า ภัยซึ่งเกิดขึ้นแก่เรานี้ ใครเป็นต้นเหตุ เจ้าหากินทางไหน และเจ้ามาจากไหน ประเทศของเจ้าชื่ออะไร เจ้าเป็นคนชาติไหน” 9 และท่านจึงตอบเขาว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนฮีบรู และข้าพเจ้ายำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ ผู้ทรงสร้างทะเลและแผ่นดินแห่ง” 10 คนทั้งปวงก็กลัวยิ่งนัก จึงถามท่านว่า “ท่านกระทำอะไรเช่นนี้หนอ” เพราะคนเหล่านั้นทราบแล้วว่า ท่านหลบหนีจากพระพักตร์พระเยโฮวาห์ เพราะท่านบอกแก่เขาเช่นนั้น 11 เขาทั้งหลายจึงกล่าวแก่ท่านว่า “เราควรจะทำอย่างไรแก่ท่าน เพื่อทะเลจะได้สงบลงเพื่อเรา” เพราะทะเลยิ่งกำเริบมากขึ้นทุกที

ปลามหิมาตัวหนึ่งได้กลืนโยนาห์เข้าไป

12 ท่าน จึง ตอบ เขา ทั้ง หลาย ว่า “จง จับ ตัว ข้าพเจ้า โยน ลง ไป ใน ทะเล ก็แล้ว กัน ทะเล ก็ จะ สงบ ลง เพื่อ ท่าน เพราะข้าพเจ้า ทราบ อยู่ว่า ที่พายุใหญ่เกิดขึ้น แก่ท่าน เช่น นี้ ก็เนื่องจากตัวข้าพเจ้าเอง” 13 ถึงกระนั้นก็ดีพวกลูกเรือก็ ช่วยกันตีกรรเชียงอย่างแข็งแรงเพื่อจะนำเรือกลับเข้าฝั่ง แต่ไม่ได้ เพราะว่าทะเลยิ่งกำเริบมากขึ้นต้านเขาไว้ 14 เพราะ ฉะนั้นเขาจึงร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ทั้งหลายขอวิงวอนต่อพระองค์ ขออย่า ให้พวกข้า พระองค์ พินาศ เพราะชีวิต ของ ชาย ผู้นี้เลย ขออย่าให้โทษของการทำให้โลหิตที่ไร้ความผิดตกมาเหนือข้า พระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะว่าพระองค์ได้ทรง กระทำ สิ่ง ที่พระองค์ทรง พอ พระทัย” 15 เขา จึง จับ โยนาห์ ทั้งลงไปในทะเล ความปั่นป่วนในทะเลก็สงบลง 16 คนเหล่านั้นก็ยำเกรงพระเยโฮวาห์ยิ่งนัก เขาทั้งหลายก็ถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์และปฏิญาณตัวไว้ 17 และพระเยโฮวาห์ทรงกำหนดให้ปลามหิมาตัวหนึ่งกลืนโยนาห์เข้าไป โยนาห์ก็อยู่ในท้องปลานั้นสามวันสามคืน

2

โยนาห์อธิษฐานและได้รอดพ้นไป

1 แล้วโยนาห์ก็อธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน จากภายในท้องปลานั้น 2 ว่า “ในคราวที่ข้าพระองค์ตกทุกข์ได้ยาก ข้าพระองค์ร้องทุกข์ต่อพระเยโฮวาห์ และพระองค์ ทรงสดับข้าพระองค์ ข้าพระองค์ร้องทูลจากท้องของนรก และพระองค์ทรงฟังเสียงข้าพระองค์ 3 เพราะพระองค์ทรง เหวี่ยงข้าพระองค์ลงไปในที่ลึกในท้องทะเล และน้ำก็ท่วม ล้อมรอบข้าพระองค์ไว้ บุรรรดาคลื่นและระลอกของพระองค์ ท่วมข้าพระองค์แล้ว 4 ข้าพระองค์จึงทูลว่า ‘ข้าพระองค์ถูก เหวี่ยงให้พ้นจากสายพระเนตรของพระองค์ แต่ข้าพระองค์

จะ เงยหน้า ดู พระวิหาร บริสุทธิ ของ พระองค์ ได้อีก ⁵ น้ำ ก็ท่วม มิติ ข้าพระองค์ คือ ถึง จิตใจ ข้าพระองค์ ที่ ลึก ก็ อยู่ รอบตัว ข้าพระองค์ สำหรับ ทะเล ก็ พิษ ณะ ข้าพระองค์ อยู่ ⁶ ข้าพระองค์ คง ไป ยัง ที่ ราก แห่ง ภูเขา ทั้ง หลาย แผ่นดิน กับ ดาล ประตูปิด กัน ข้าพระองค์ ไว้ เป็น นิตย์ แต่ ภา ระ นั้น ก็ ดี โอ ข้าแต่ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ ข้า พระองค์ พระองค์ ยัง ทรง นำ ชีวิต ของ ข้า พระองค์ ขึ้น มา จาก ความ เปื่อย เน่า ⁷ เมื่อ จิตใจ อ่อน เพลีย ไป ใน ตัว ของ ข้า พระองค์ ข้า พระองค์ ระลึก ถึง พระเยโฮวาห์ และ คำ อธิษฐาน ของ ข้า พระองค์ มา ถึง พระองค์ เข้า สู่ พระวิหาร บริสุทธิ ของ พระองค์ ⁸ บรรดา ผู้ ที่ แสดง ความ นับ ถือ ต่อ พระเทียม เท็จ ย่อม สละ ทิ้ง พระเมตตา เสีย ⁹ แต่ ข้า พระองค์ จะ ถวาย สัตว บูชา แด่ พระองค์ พร อม ด้วย เสีย โมทนา พระคุณ ข้า พระองค์ ปฏิญาณ ใ่ว่างไร ข้า พระองค์ จะ ทำ ตาม คำ ปฏิญาณ อย่าง นั้น การ ที่ ช่วย ให้ รอด นั้น เป็น ของ พระเยโฮวาห์ ¹⁰ และ พระเยโฮวาห์ ตรัส สั่ง ปลานั้น มัน ก็ สำรอก โยนาห์ ออก ใว้ บน แผ่นดิน แห่ง

3

พระเจ้าทรงเรียกโยนาห์อีก โยนาห์ประกาศและคนนินะเวห์กลับใจ

¹ แล้ว พระ วรณะ ของ พระ เย โฮ วาห์ มา ถึง โย นาห์ เป็น คำรบ สอง ว่า ² “จง ลุก ขึ้น ไป ยัง นินะ เเวห์ นคร ใหญ่ และ ประกาศ ข่าว แก่ เมือง นั้น ตาม ที่ เรา บอก เจ้า” ³ ตั้ง นั้น โย นาห์ จึง ลุก ขึ้น ไป ยัง นินะ เเวห์ ตาม พระ วรณะ ของ พระ เย โฮ วาห์ ฝ่าย นินะ เเวห์ เป็น นคร ใหญ่ โโต มาก ที เดียว ถ้า จะ เดิน ข้าม เมือง ก็ กิน เวลา สาม วัน ⁴ โย นาห์ ตั้ง ต้น เดิน เข้า ไป ใน เมือง ได้ ระยะ ทาง เดิน วัน หนึ่ง และ ท่าน ก็ ร้อง ประกาศ ว่า “อีก สิบ วัน นินะ เเวห์ จะ ถูก คว่ำ” ⁵ ฝ่าย ประชาชน นคร นินะ

เวห์ได้เชื่อพระเจ้า เขาประกาศให้อดอาหาร และสวมผ้า กระสอบ ตั้งแต่ผู้ใหญ่ที่สุดถึงผู้น้อยที่สุด⁶ กิตติศัพท์นี้ลือไปถึงกษัตริย์นครนินะเวห์ พระองค์ทรงลุกขึ้นจากพระที่นั่ง ทรงเปลื้องฉลองพระองค์ออกเสียบ ทรงสวมผ้า กระสอบ แทน และประทับบนกองขี้เถ้า⁷ พระองค์ทรงออกพระราช กฤษฎีกา ประกาศไปทั่วนครนินะเวห์ โดยอำนาจกษัตริย์ และบรรดาขุนนาง ทั้ง หลายว่า “คน หรือ สัตว์ ไม่ว่า ฟุ้ง สัตว์ใหญ่หรือ ฟุ้ง สัตว์เล็ก ห้าม ลืม รส สิ่งใดๆ อย่าให้ กิน อาหาร อย่าให้ดื่ม น้ำ⁸ ให้ทั้งคนและสัตว์นุ่งห่มผ้ากระสอบ ให้ตั้งจิตตั้งใจร้องทูลต่อพระเจ้า เออ ให้ทุกคนหันกลับเสีย จากการประพฤติชั่ว และเลิก การทารุณซึ่งมีอยู่ เขากระทำ⁹ ใคร จะรู้ได้พระเจ้า อาจ จะ ทรง กลับ และ เปลี่ยน พระทัย คลาย จาก พระพิโรธ อันรุนแรง เพื่อว่า เรา จะ มิได้พินาศ”¹⁰ เมื่อ พระเจ้า ทอด พระเนตร การกระทำ ของ เขา แล้วว่า เขา กลับ ไม่ประพฤติชั่ว ต่อ ไป พระเจ้า ก็ ทรง กลับ พระทัย ไม่ ลงโทษ ตาม ที่พระองค์ตรัส ไว้ และ พระองค์ก็มิได้ทรง ลงโทษเขา

4

โยนาห์โกรธ

¹ เหตุการณ์นี้ไม่เป็นที่พอใจ โยนาห์อย่าง ยิ่ง และ ท่าน โกรธ² ท่านจึงอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ว่า “โอ ข้าแต่พระ เยโฮวาห์ เมื่อข้าพระองค์ยังอยู่ในประเทศของข้าพระองค์ ข้าพระองค์พูดแล้วว่า จะเป็นไปเช่นนี้มีใช่หรือ นี้แหละเป็น เหตุให้ข้า พระองค์ได้รับ หนี ไป ยัง เมือง ทาร ชิช เพราะ ข้า พระองค์ทราบ ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงกอบปรีย์ ด้วย พระคุณ และทรงพระกรุณา ทรงกริ้วข้า และบริบูรณ์ด้วย

ความเมตตา และทรงกลับพระทัยไม่ลงโทษ³ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นบัดนี้ ขอพระองค์ทรงเอาชีวิตของข้าพระองค์ไปเสีย เพราะว่าข้าพระองค์ตายเสียก็ดีกว่าอยู่”

พระเจ้าทรงสอนและว่ากล่าวโยนาห์

⁴ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “การที่เจ้าโกรธเช่นนี้ดีอยู่หรือ” ⁵ แล้วโยนาห์ก็ออกไปนอกนคร นั่งอยู่ทางทิศตะวันออกของเมืองนั้น และท่านทำเพิงไว้เป็นที่ท่านอาศัย ท่านนั่งอยู่ใต้ร่มเพิง คอยดูเหตุการณ์อันจะเกิดขึ้นกับนครนั้น ⁶ และพระเยโฮวาห์พระเจ้าทรงกำหนดให้ต้นละหุ่งต้นหนึ่งงอกขึ้นมาเหนือโยนาห์ ให้เป็นที่กำบังศีรษะของท่าน เพื่อให้บรรเทา ความร้อน รุ่ม กลุ้มใจ ในเรื่องนี้ เพราะเหตุ ต้นละหุ่ง ต้นนี้โยนาห์จึงมีความยินดียิ่งนัก ⁷ แต่ในเวลาเช้าวันรุ่งขึ้น พระเจ้าทรงกำหนดให้หนอนตัวหนึ่งมากัดกินต้นละหุ่ง ต้นนั้นจนมันเหี่ยวไป ⁸ ต่อมาเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นแล้ว พระเจ้าทรงกำหนดให้ลมตะวันออกที่ร้อนผากพัดมา และแสงแดดก็แผดลงบนศีรษะของโยนาห์จนท่านอ่อนเพลียไป และท่านนึกปรารถนาในใจที่จะตายเสีย จึงทูลขอว่า “ให้ข้าพระองค์ตายเสียก็ดีกว่าอยู่” ⁹ แต่พระเจ้าตรัสกับโยนาห์ว่า “ที่เจ้าโกรธเพราะต้นละหุ่งนั้นดีอยู่แล้วหรือ” ท่านทูลว่า “ที่ข้าพระองค์โกรธถึงอยากตายนี้ดีแล้ว พระเจ้าข้า” ¹⁰ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “เจ้าสงสารต้นละหุ่งนั้น ซึ่งเจ้ามิได้ลงแรงปลูก หรือมิได้กระทำให้มันเจริญ มันงอกเจริญขึ้นในคืนเดียว แล้วก็ตายไปในคืนเดียวดูกัน ¹¹ ไม่สมควรหรือที่เราจะไว้ชีวิตเมืองนินะเวห์นครใหญ่นั้น ซึ่งมีพลเมืองมากกว่าหนึ่งแสนสองหมื่นคน ผู้ไม่ทราบว่าจะข้างไหนมือขวาข้างไหนมือซ้าย และมีสัตว์เลื้อยเป็นอันมากด้วย”

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a